

Дворани-тъ. Станете Госпоже Графице, станете, па хайдете съ насъ.

Графица-та. А какво щете съ мене?

Дворани-тъ. Споредъ заповѣсть-тъ на Господинъ Голоса трѣбува да вы заведемъ въ тъмницѣ, и да вы запремъ.

Графица-та. Азъ не принадлежъ на неговъ-тъ заповѣсть.

Дворани-тъ. Ако вы не принадлежите, ни принадлежимъ, и трѣба да изпълнимъ неговъ-тъ заповѣсть (*земватъ и повеждатъ*).

Графица-та. Ахъ, милостивый създательо погледни ма съ мисостиво око има избави. (*спуща ся завѣса-та*).

ТРЕТО ДѢЙСТВІЕ.

ПОЗОРИЩЕ. I.

(*Графица-та кличи въ тъмнѣ тъмницѣ, въ коѣ то на еднѣ странѣ гори кандилъ; — и обърнала си очи-тъ къмъ небе-то и ся моли*). О ты преблагій отче и създательо на сички-тъ нѣща! погледай ма въ тѣзи тъмнѣ тъмницѣ, погледай съ милостиво-то си око и ма избави. Азъ съмъ днесъ отъ сички-тъ оставена и презръна, и немамъ вече никого: — но ты си ми, о Боже, сичка моя утѣха и надежда. Никой днесъ не ма погледва съ нажалено око нито осѣща мѣ-тъ тѣмъ и мѣмъ, нито достига моя гласъ до уши-тъ на нѣкого; но ты, превѣчный